

[Justitsministeren.]

politikredsens store udstrækning, men jeg peger på det saglige hensyn, at denne politikreds ikke kan få en politistyrke, som vil være effektiv nok.

Med hensyn til overflytningen af Aasum kommune til Kerteminde politikreds, ændringsforslag nr. 18, vil jeg til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sige, at det hænger sammen med den ændring, der foreslås i § 2 f, men jeg erkender, at situationen her er noget anderledes, for der er ikke noget politiafdelingskontor for Kerteminde politikreds i Odense, medens der er biringsted for Kerteminde i Odense, hvorfor spørgsmålet derfor har mindre betydning for den enkelte borger. Det er altså en konsekvens af den overflytning, der finder sted med hensyn til retskredsene.

Hvad angår udvalgets bemærkning om § 2, litra s, om overførelse af en række kommuner fra Nørresundby til Brønderslev retskreds, hvor man understreger lovforslagets bemærkninger om opretholdelse af biringsted i Pandrup, vil jeg gerne sige, at den forsåvidt er overflødig, som det altså er udtrykt i bemærkningerne og det naturligvis har været hensigten at opfylde det.

Jeg skal dernæst vende mig til det af venstres udvalgsmedlemmer stillede ændringsforslag nr. 1. Det ærede medlem hr. Vagn Bro foreslog, at man udskød det pågældende spørgsmål et halvt år og fik en samlet løsning af såvel retskreds- som politikredsspørgsmålet i Københavns omegn. Derfor vil jeg gerne sige, at der jo ikke er den direkte sammenhæng mellem de to ting, som nødvendiggør, at de kommer til at følges ad.

Mindretallet nævner i sine bemærkninger det birkeretsforslag, som dukkede op under udvalgets forhandlinger. Om dette skal jeg ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger. Jeg vil kun gerne sige, at forslaget lider af adskillige mangler og ikke uden væsentlige ændringer lader sig indpasse i retsplejelovens system. Det lod sig

nok løse, men det for mig afgørende er, at dette forslags gennemførelse ville være i den mest oplagte strid med de ønsker, som befolkningen gennem sine valgte repræsentanter har givet udtryk for, og et udvalg, som i mange henseender har taget hensyn til, hvad mindre befolkningsgrupper landet over har ment om forslaget, kan ikke afvise, hvad der er kommet til udtryk fra de valgte repræsentanter for omtrent 400 000 medborgere.

Det, der i første række kunne tale for birkeretsforslaget, er spørgsmålet om tinglysning. Derom vil jeg gerne sige, at tingbøgerne frembyder jo intet problem, tingbøgernes indretning i omegnen går ikke på tværs af den foreslåede deling. Med hensyn til dokumenterne iøvrigt vil jeg fremhæve, at dokumenter, der er tinglyst efter 1926, ej heller frembyder noget problem, da de er samlet ejendomsvis. Tilbage bliver dokumenter, der er lyst før 1926, og her vel navnlig servitutdokumenter. Skøder og pantebreve har vist mindre betydning i denne forbindelse, men servitutdokumenter har betydning, og her er det givet, at forinden man skrider til en deling, må man enten have gennemført afskrivning af disse dokumenter eller have en fotokopi af dem.

Iøvrigt vil jeg gerne sige, at hvis forslaget skulle gennemføres, ville det efter mit skøn forudsætte et meget omfattende byggeri, idet tinghuset på Blegdamsvej ikke vil kunne tage en birkeret, bestående af en præsident og 9 andre dommere, når der skal være forsvarlige arbejdsforhold for de pågældende. Jeg har haft lejlighed til, bl. a. sammen med justitsministeriets tilsynsførende arkitekt, at gå bygningen igennem, og det resultat, vi nåede til, var, at man, hvis det skulle være forsvarligt, ikke i den nuværende ejendom på Blegdamsvej kunne indrette mere end fælles tinglysningskontor for hele birkeretten plus 5 dommerembeder med de nødvendige udenomsbekvemmeligheder. Så ville det endda forudsætte, at politiet helt fjernedes fra bygningen, og hvor skulle man i øje-